

Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka brīdī, kad 2009. gada 1. augustā stājās spēkā jaunais Savienības tiesiskais regulējums par vīna tirgu, atbilstoši Kopienu tiesībām un it īpaši saskaņā ar galda vīnu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi ⁽³⁾ un kvalitatīvo vīnu sarakstu ⁽⁴⁾ aizsargāts tika nosaukums "Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast".

Prasītāja piebilst, ka šo secinājumu apstiprina arī Slovākijas tiesību izpēte, jo jaunais Slovākijas likums, kurā ietverts nosaukums "Tokajská vinohradnícka oblast", tika pieņemts 2009. gada 30. jūnijā. Turklāt, pat ja piemērojamās regulas būtu jāinterpretē tādejādi, ka valsts likuma stāšanās spēkā (2009. gada 1. septembrī) arī ir nozīmīga attiecībā uz esošās aizsardzības noteikšanu, būtu jāpiemēro Regulas Nr. 607/2009 73. panta 2. punkts, proti, arī šajā gadījumā jaunajā likumā ietvertais nosaukums jāuzskata par tādu, kas "šobrīd tiek aizsargāts" Regulas Nr. 1234/2007 118.s panta izpratnē.

Kā otro pamatu prasītāja izvirza to, ka Komisija, uzturēdama un pārvaldīdama *E-bacchus* reģistru, un konkrēti — veikdama apstrīdēto ierakstu, ir pārkāpusi Savienības tiesībās nostiprinātos labas pārvaldības, lojālas sadarbības un tiesiskās drošības principus.

Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka no labas pārvaldības principa izriet, ka Komisija, it īpaši ņemot vērā attiecīgā reģistra nozīmīgumu, ir pienākums nodrošināt, lai tas ietver autentiskus, uzticamus un precīzus datus. It īpaši šajā sakarā Komisijai esot pienākums pārbaudīt, kādi nosaukumi un pamatojoties uz kādu valsts tiesisko regulējumu jaunā tiesiskā regulējuma par vīna tirgu spēkā stāšanās datumā bija nosaukumi, kas "šobrīd tiek aizsargāti". Turpinājumā, pēc prasītājas domām, Komisija ir pārkāpusi lojālas sadarbības principu, jo tā nav nekādā veidā — vienalga, pirms vai pēc notikušā — informējusi Ungārijas valdību par attiecīgo norāžu grozīšanu attiecībā uz Slovākiju *E-bacchus* reģistrā, lai gan tai vajadzēja zināt, ka tas var skart Ungārijas intereses. Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi arī tiesiskās drošības principu, jo tā ir izveidojusi un uzturējusi reģistru tādā veidā, ka tajā ietilpstošās norādes var tikt grozītas jebkurā brīdī ar atpakaļejošu spēku un tādejādi precīzs grozījuma izdarīšanas datums nav nosakāms.

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 1. lpp.)

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 14. jūlija Regula (EK) Nr. 607/2009, ar ko paredz konkrētus sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 479/2008 piemērošanai attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, tradicionālajiem apzīmējumiem, konkrētu vīna nozares produktu marķēšanu un noformēšanu (OV L 193, 60. lpp.).

⁽³⁾ Nosaukumu saraksts attiecībā uz ģeogrāfiskajām vienībām, kas mazākas par dalībvalsti, kā norādīts Regulas (EK) Nr. 1493/1999 51. panta 1. punktā (galda vīni ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi) (OV 2009, C 187, 67. lpp.).

⁽⁴⁾ Noteiktos reģionos ražotu kvalitatīvo vīnu saraksts (OV 2009, C 187, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 6. maijā — Deutsche Telekom/ Komisija

(Lieta T-207/10)

(2010/C 195/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Telekom AG (Bonna, Vācija) (pārstāvji — A. Cordewener un J. Schönfeld, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 28. oktobra Lēmumu C(2009) 8107, galīgā redakcija (labotajā 2009. gada 8. decembra redakcijā), saistībā ar tā 1. panta 2. un 3. punktā tur konkrēti minētajiem Spānijas ieguldītājiem sniegto tiesiskās palāvības principa nodrošinājumu;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja pārsūdz Komisijas 2009. gada 28. oktobra Lēmumu C(2009) 8107, galīgā redakcija ar labojumiem, kurā Komisija nolēma, ka tiesiskais regulējums par valsts atbalstu nodokļu tiesību normu veidā saskaņā ar Spānijas likumu par uzņēmumu ienākuma nodokli [*Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades*] (turpmāk tekstā — "TRLIS") saistībā ar uzņēmuma vai sabiedrības finansiālās vērtības norakstīšanu nodokļu mērķiem gadījumā, ja tiek iegādātas būtiskas ārvalstu uzņēmumu daļas, attiecībā uz valsts atbalstu, kas ir sniegts labuma guvējiem, kas ir veikuši iegādi Kopienas iekšienē, nav saderīgs ar kopējo tirgu. Apstrīdētajā lēmumā ir norādīts, kurš valsts atbalsts Spānijas Karalistei ir jāatgūst.

Prasītāja prasības pieteikuma pamatojumā, pirmkārt, norāda, ka ar TRLIS 12. panta 5. punkta piemērošanu saistītais nodokļa atvieglojums esot piešķirts nelikumīgi procesuālajā ziņā, jo Spānijas Karaliste par attiecīgo likumu iepriekš nebija paziņojusi Komisijai, pārkāpjot EKL 88. panta 3. punkta pirmo teikumu (LES 108. panta 3. punkta pirmais teikums), un to faktiski

piemēroja, pārkāpjot EKL 88. panta 3. punkta trešajā teikumā (LESD 108. panta 3. punkta trešais teikums) noteikto īstenošanas aizliegumu. Vēl *TRLIS* 12. panta 5. punkts esot jāuzskata par nelikumīgu pēc būtības, jo tiesiskais regulējums saskaņā ar EKL 87. panta 1. punktu (LESD 107. panta 1. punkts) nav saderīgs ar kopējo tirgu un atļauja saskaņā ar EKL 87. panta 2. vai 3. punktu (LESD 107. panta 2. vai 3. punktu) nav iespējama.

Otrkārt, prasītāja, runājot par sekām, kas izriet no valsts atbalsta pasākuma atzīšanas par nesaderīgu ar Kopienas tiesībām, apgalvo, ka attiecīgajai dalībvalstij šis atbalsts ir jāatgūst no attiecīgajiem saņēmējiem. Šajā sakarā tā apgalvo, ka šis absolūtais pamatprincips ir konkrēti nostiprināts it īpaši Regulas (EK) Nr. 659/99⁽¹⁾ 14. panta 1. punkta pirmajā teikumā.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka šajā lietā nevar izdarīt izņēmumu no atgūšanas noteikuma, jo Spānijas atbalsta saņēmējiem nav aizsargājamas tiesiskās palāvības. Šajā sakarā prasītāja norāda arī, ka Komisija, paredzot izņēmumu, kas pamatots ar tiesiskās palāvības principu, attiecībā uz zināmām Spānijas ieguldītāju grupām, ir kļūdaini piemērojusi tādu vispārīgo primāro tiesību principu kā Regulas Nr. 659/99 14. panta 1. punkta otrais teikums. Prasītāja iebilst, pirmkārt, ka tiesiskās palāvības princips nav piemērojams atbalsta saņēmēju labā, jo Spānijas valsts nav atbilstoši regulējumam paziņojusi par *TRLIS* 12. panta 5. punkta pieņemšanu. Otrkārt, tā apgalvo, ka nav izpildīti nosacījumi valsts atbalsta saņēmēju tiesiskās palāvības atzīšanai. Vēl Kopienas intereses taisnīgu tirgus attiecību izveidošanai, atgūstot piešķirtos atbalstus, esot svarīgākas par saņēmēju individuālajām interesēm saņemt nodokļu priekšrocības par pagājušajiem un nākamajiem gadiem.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [EKL 88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 3. maijā — Strålfors Aktiebolag/ITSB (“ID SOLUTIONS”)

(Lieta T-211/10)

(2010/C 195/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Strålfors AB (Malmö, Zviedrija) (pārstāvis — M. Nielsen, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 25. janvāra lēmumu lietā R 1111/2009-2;

— atļaut reģistrāciju saskaņā ar Kopienas preču zīmes “ID SOLUTIONS” reģistrācijas pieteikumu Nr. 8 235 202 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē: “etiķetes un kastes no papīra un kartona (nav paredzētas privātpersonu identifikēšanai); grāmatu iesiešanas materiāli; līmvielas kancelejas vai mājturības vajadzībām; materiāli māksliniekiem; otas; rakstāmmašīnas un kancelejas preces (izņemot mēbeles); mācību un uzskates līdzekļi (izņemot aparātūru); sintētiskie iesaiņojuma materiāli (kas nav ietverti citās klasēs); iespiedburti; klišējas”; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ID SOLUTIONS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 235 202

Pārbaudītāja lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt daļā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt un apstrīdēto lēmumu atstāt spēkā

Izvirzītie pamati: prasītāja apgalvo, ka būtu jāatļauj reģistrācija saskaņā ar Kopienas preču zīmes “ID SOLUTIONS” reģistrācijas pieteikumu Nr. 8 235 202 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē, tādēļ, ka [preču zīme] “ID SOLUTIONS” ir atšķirtspējīga attiecībā uz šīm precēm un līdz ar to atbilst Padomes Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētajām prasībām

Prasība, kas celta 2010. gada 3. maijā — Strålfors Aktiebolag/ITSB (“IDENTIFICATION SOLUTIONS”)

(Lieta T-212/10)

(2010/C 195/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Strålfors AB (Malmö, Zviedrija) (pārstāvis — M. Nielsen, lawyer)